

*una caritate,
una regula,
similibusque
vivamus moribus*

*Liturgia est culmen
ad quod actio Ecclesiae tendit
et simul fons unde
omnis eius virtus emanat.*

SECRETARIUS LITURGIÆ
Ordinis Cisterciensis

Liturgikus körlevél 2021 – I

Stift Heiligenkreuz, 2021. szeptember 1.

Kedves Testvérek!

Ismét eljött az idő, hogy olyan fontos eseményekről számoljunk be, amelyek az Egyházban és a Rendben történtek, s amelyek befolyással vannak a liturgiánkra. Mindezek ellenére bízom benne, hogy áttekinthető lesz a körlevél. Nem szeretnék túl sokat írni, ugyanakkor semmi fontosat sem szeretnék kihagyni. Remélem, eltaláltam a helyes mértéket. Ha valakinek további információkra lenne szüksége, kérem, ne habozzon, hanem bármikor keressen meg engem. Ha pedig valaki másképp ítéli meg a dolgot, örülök a visszajelzésnek.

Lektori és akolitusi szolgálatok a nők számára – Motu proprio „Spiritus Domini“

VI. Pál pápa 1972-ben „Ministeria quædam“ (MQ) Motu Propriojában a gyakorlatban már megszűnt szolgálatokat szándékozott eltörölni, a lektori és akolitusi szolgálatot pedig megújítani. Az MQ VII-ben még így állt: „A lektorok és akolitusok beiktatása megmarad, az Egyház ősi hagyományának megfelelően, a férfiak számára.” Püspöki megbízásra létezett a nők számára lehetőség a felolvasásra és az áldoztatásra az Egyházi Törvénykönyv 230. pont 2. paragrafusa és a 230. pont 3. paragrafusa szerint, azonban ez regionális szinten eltérően volt értelmezve.

A 2021. január 10-én, az Úr megkeresztelkedésének ünnepén a Motu Proprio „Spiritus Domini”-vel Ferenc pápa a Iuris Canonici 230. pontjának 1. §-át megváltoztatta annyiban, hogy a jövőben férfiak és nők is megbízhatóak lektori illetve akolitusi szolgálattal. Ez azt jelenti, hogy azok a ciszterci szerzetes nővérek, akik a püspöki konferencia által megadott korról és alkalmassággal bírnak, azonnal megkaphatják állandó jelleggel a megbízást.

Az MQ VIII szabályozza az engedély adásának feltételeit: „A szolgálatok átvételének engedélyezéséhez szükséges:

- a. egy kérvény, amelyet a kérvényező szabad elhatározásból írásban megfogalmazott és aláírt, majd az ordináriushoz (megyéspüspök, és pápai jogú klerikus szerzetesközösségben a magasabb elöljáró) felterjesztett, akinek a beleegyezése szükséges;
- b. előírt életkor és alkalmasság (megfelelő tulajdonságok), amelyeket a püspöki konferencia ír elő;

c. szilárd akarat, hogy Istent és Isten népét hűségben fogja szolgálni.“

„A lektori és akolitus szolgálat átadása között legyenek betartva a meghatározott időközök, amelyet a Szentszék vagy a püspöki konferencia ír elő.“ (MQ X)

A megbízás liturgikus ünnep keretei között történik: „A szolgálatokat az ordinárius (püspök és klerikus szerzetes közösségben a magasabb előjáró) az Apostoli Szék „De Institutione Lectoris“ és a „De Institutione Acolythi“ újrászervezett rítusa szerint adja át (MQ IX). Az aktuális rítust a „Pontificale Romanum, De institutione Lectorum et Acolythorum“-ban (Editio typical 1972) található; valamint a megfelelő nyelvi fordításban. Mivel az apátnő (ill. konventuális perjelnök vagy adminisztrátor) bár ugyanúgy, mint az apát, „Superior major“, azonban mégsem pap, ezért – hasonlóan az ünnepélyes örökfogadalom ünnepéhez – a liturgikus megbízást az apátnő javaslatára az illetékes atya apát (Pater Immediatus) adja át. Továbbá a főapát engedélyezheti ezt a megbízást, ha az apátnő a „littera dimissoria“-t (megbízó levelet) kiállította (ConsistOCist art. 85. lit. b). Ilyen dispoziációs levelet kell írni akkor is, ha az atya apát végzi a megbízást.

„Megszólítás,

ezen írással szeretném bemutatni Önnek/Önöknek szerzetes társnőmet, azzal a kéréssel, hogy a lektori (akolitusi) megbízást adományozzák neki. ... sororról van szó, születési hely..., idő...

A . . . plébánián keresztelték meg, . . . évben volt elsőáldozó, . . . évben bérálták. A beöltözést követően . . . (év), az első/ideiglenes fogadalomtétel . . . (évben) következett. (Az ünnepélyes örökfogadalmat a . . . monostorban tette le.) (Ezen kívül a lektori szolgálatra való megbízást . . . (ekkor) kapta meg.)

Írásban adta nekem be kérését a lektori megbízásra. Kérését elfogadtam. A püspöki konferencia által előírt összes tulajdonságnak megfelel és szilárd akarattal és hűségben szeretné Istent és Isten népét szolgálni.

Dátum, aláírás”

Az lektorra illetve akolitusra válásnál azonban fontosabb kérdés, hogy pontosan mit is jelent ez a szolgálat és milyen konkrét feladatok kapcsolódnak hozzá. Ez a kérdés természetesen a férfi és női szerzeteseknél hasonló.

A megbízásról általánosságban el lehet mondani, hogy tartós jelentőségűek (nem csak egy bizonyos időintervallumra szól) és az egész latin Egyházban világszerte érvényre bír. Ezen szolgálatok alapja megtalálható a közös egyetemes papságban (ld. A katolikus Egyház katekizmusa Nr. 1143 és 1672).

Már a második vatikáni zsinat meghatározta a „Sacrosanctum Concilium“ c. liturgikus konstitúcióban a következőt: „28. A liturgikus cselekmények végzése közben mindenki, a főlentelt szolgálók éppúgy, mint a hívek, csak azt tegyék, ami a dolog természete és a liturgikus szabályok szerint rájuk tartozik, de azt mind tegyék is meg.“ Ennek megfelelően írja a misekönyv az alapszabályzatban IGMR 114: „Azok között a szentmisék között, amelyeket meghatározott közösségek mutatnak be, kiváltságos helyet foglal el a konventmise, amely a napi zsolozsma (officium) része [...]. Bár ezeknek a miséknek nincs külön előírt formájuk, mégis nagyon illő, hogy ezek énekelt misék legyenek, és a szerzetesi közösség, illetve a kanonoki testület minden tagja

teljesen bekapcsolódják. Ezekon a szentmiséken tehát minden egyes résztvevő gyakorolja tisztségét, fölvelt egyházi rendje vagy szolgálata szerint. Az pedig nagyon megfelelő, hogy ezeken a szentmiséken az összes áldozópapok, akik nem kötelesek a hívek számára lelkipásztori szempontból külön misézni, hacsak lehet, koncelebráljanak. Sőt, a közösséghez (communitas) tartozó mindazon papok, akik a hívek lelki java érdekében külön kötelesek misézni, a konventmisén, illetve a közösség miséjén ugyanazon a napon koncelebrálhatnak. [...]“

Megítélésem szerint ebből két dologra lehet következtetni:

(1) Egy monostor közösségének, - amennyiben lehetséges – gondoskodnia kell arról, hogy minden szükséges szolgálatra, amelyek a monostor liturgiájában előfordulnak, elegendő felszentelt és megbízott hivatalviselő álljon rendelkezésre. (2) Ha lektor vagy akolitus van jelen a közösségben, akkor neki kell ezt a szolgálatot ellátnia. Megbízás bizonyos esetekben „ad actum“ is történhetnek, mint ahogy bizonyos szolgálatok megbízás nélkül is elvégezhetőek, ezeknek azonban inkább egyszeri esetnek kell lenniük, nem pedig általánosnak.

A lektori feladatok

„A lektor felavatása a szentírási olvasmányok felolvasására történik, kivéve az Evangéliumot. Ő terjesztheti elő a Hívek könyörgésének kéréseit, és ha nincs zsoltárénekes, ő mondhatja a zsoltárt az olvasmányok között.“ (IGMR 99)

„Amikor az oltárhoz bevonulnak és nincs diakónus, a lektor, megfelelő ruhában, kissé felemelve viheti az Evangéliumos könyvet; ez esetben közvetlenül a pap előtt halad. Egyébként pedig a többi szolgálatteltevő között.

Amikor az oltárhoz érkeznek, a többiekkel együtt ő is mélyen meghajol. Ha ő viszi az Evangéliumos könyvet, az oltárhoz lép és ráhelyezi az Evangéliumos könyvet. Ezután a többi szolgálatteltevővel a presbitériumban foglal helyet.

Az Evangélium előtti olvasmányokat az ambóról olvassa. Ha nincs zsoltárénekes, ő imádkozhatja a Válaszos zsoltárt az első Olvasmány után. Ha nincs diakónus, a pap bevezető szavai után mondhatja az ambóról az Egyetemes könyörgések imaszándékait.

Ha bevonulásra, illetve áldozásra nem énekelnek, és nem is a hívek mondják a Misekönyvben megadott antifónákat, akkor a megfelelő időpontban a lektor olvassa azokat.“ (IGMR 194-198)

A „Ministeria quædam“ még további általános feladatot és kötelezettséget említ: „Irányítani, animálni a közösség bekapcsolódását a liturgikus ünneplésbe, a közös éneklésbe; - felkészíteni a híveket a szentségek vételére; - szükség esetén felkészíteni másokat, akik időszakosan vagy alkalmilag a lektori feladatot elvállalják; felolvasni a szentmiséken és más liturgikus ünnepeken az olvasmányokat az evangélium kivételével. Ahhoz, hogy ezeket a feladatokat minél szakszerűbben és teljesebben tudja elvégezni, rendszeresen olvassa a Szentírást és elmélkedjen azon. Felvett hivatalának tudatában a lektornak minden erejével arra kell törekednie, hogy napról napra növekedő, élő, szívből jövő szeretettel sajátítsa el a Szentírást és annak ismeretét, hogy ezáltal az Úr minél tökéletesebb tanítványává tudjon válni.“

Akolitusi feladatok:

„Az akolitus felavatása az oltár szolgálatára és az áldozópap, valamint a diakónus segítésére történik. Fő teendője, hogy az oltárt és a szent edényeket előkészítse, és ha szükséges, a híveket

megáldoztassa, mint az Eucharisztia rendkívüli kiszolgáltatója.” (IGMR 98) További konkrét feladatok: „Amikor az oltárhoz vonulnak, ő viheti a keresztet, valamint ő tartja a misekönyvet a papnak. Ha nincs diakónus, az Egyetemes könyörgések után az akolitus elhelyezi az oltáron a korporálét, a purifikatóriumot, a kelyhet, a pallát és a Misekönyvet. Ezalatt a pap még a papi széknél tartózkodik. Ha kell, segít a papnak a nép adományainak átvételében. Esetleg ő viszi az oltárhoz az ostyát és a bort, és átnyújtja a papnak. Ha tömjéneznek, ő tartja a pap elé a füstölőt, és mellette van, amikor ez az adományokat, a keresztet és az oltárt tömjénezi. Ezután megtömjénezi a papot és a népet.

A szabályosan felavatott akolitus, mint rendkívüli szolgálattevő, szükség esetén segítheti a papot a nép áldoztatásában. Ha két szín alatt áldoztatnak, diakónus hiányában ő nyújtja a kelyhet az áldozónak, illetve ő tartja a kelyhet, ha bemártással történik az áldoztatás.

Továbbá a szabályosan felavatott akolitus áldozás után segít a papnak vagy a diakónusnak a szent edények purifikálásában és elrendezésében. Ha nincsen diakónus, az akolitus viszi el a szent edényeket az asztalkához, és ott a szokásos módon purifikálja, megtörli, majd összerakja azokat.“ (IGMR 187-193)

Ezenkívül arra is megbízást kap az akolitus, hogy a betegeket megáldoztassa és a legszentebb Oltáriszentséget szentségimádáshoz kihelyezze, és aztán újra visszategye a tabernákulumba; áldást azonban nem adhat a híveknek.

„Ministeria quædam“ további feladatokat és kötelezettségeket emel ki: „Ha szükséges, az akolitus további híveket készíthet fel abban az esetben, ha bizonyos időre megbízzák őket azzal, hogy a papot vagy diakónust a liturgikus cselekményekben segítsék, pl. a misekönyvet, keresztet, gyertyát stb. tartsák vagy egyéb ehhez hasonló feladatokat lássanak el. Az akolitus életvitelével és erényeivel kapcsolatban az alábbiakat jelöli meg, mint lényeges tulajdonságokat: buzgó részvétel a szentáldozásban; a liturgia és lelki jelentőségének kielégítő ismerete; példamutató életvitel; az egyház szeretete, különösen a rászorulókat iránt érzett szolidaritás. Ennek megfelelően kell, hogy alakuljon felkészítésük is.“

Cæremoniale Episcoporum Nr. 65: „A liturgikus öltözék mindenki számára, aki liturgikus szolgálatban vesz részt, az alba, amelyet cingulummal kötünk meg. Ha úgy készült, hogy cingulum nélkül is hordható, akkor nem szükséges. [...] Az akolitusok, lektorok és mindenki más, akik különleges liturgiai szolgálatot teljesítenek, az említett liturgikus öltözék mellett más engedélyezett liturgikus ruhát is viselhetnek.” A mi rendünkben ennek megfelelően a monasztikus liturgiának megfelelő öltözék van érvényben: a fehér kukulla ill. a cappa (pallium).

Aktualitások az Egyházból és a Rendből

A 2021 július 16-i Motu proprio „Traditionis custodes“ az 1970-es reform előtti római liturgia formájának használatáról:

Ferenc pápa a római liturgia 1970-es reform előtti formájának használatát újította meg ezzel a rendelkezéssel. Lényegében a következő lép azonnali hatállyal életbe: A jövőben az egyházmegye püspöke, és kizárólagosan csakis ő, a - Szentszékkal konzultálva - dönti el, hogy engedélyezi-e vagy sem az egyházmegyéjében az 1962-es Római Misekönyv használatát. Az egyházmegyes püspök határozza meg, mely pap, mikor és hol tarthat ilyen misét. Ezekon a miséken az olvasmányokat népnyelven kell felolvasni, a Szentírásnak a liturgikus használatra szánt, az illetékes püspöki

konferenciák által jóváhagyott fordításait felhasználva. Ki kell neveznie egy papot, aki a püspök megbízottjaként felelős a misézésért és a hívők e csoportjainak lelkipásztori gondozásáért. A papnak alkalmasnak kell lennie erre a feladatra, jártasnak kell lennie az 1970-es reform előtti Missale Romanum használatában, olyan jó latin nyelvtudással kell rendelkeznie, hogy teljesen megértse a rubrikák szövegét és a liturgikus szövegeket, valamint buzgó lelkipásztori szeretetnek és egyházi közösségi érzésnek kell betöltenie. Szükséges ugyanis, hogy a megbízott papnak ne csak a liturgia méltóságteljes ünneplése legyen szívügye, hanem a hívők lelkipásztori gondozása is. A régi Romanum Rituálé használata a szentségek adományozásáról, valamint a régi Breviarium Romanum sem lett szabályozva, ami arra enged következtetni, hogy a jövőben még lesz ezzel kapcsolatban tisztázás.

Rendünk papjainak tehát, akik a római liturgia 1962-es misekönyve szerint szeretnének misézni, azt javaslom, hogy egyeztessenek a közösséggel, valamint a vezetőkkel és aztán forduljanak bizalommal az adott egyházmegyes püspökhöz.

Kísérő írásában a pápa elmondja, hogy ezt a lépést az Egyházban való egység megtartása érdekében tette. Arra kérem tehát rendünk összes felelősségviselőjét, hogy ebben a dologban az egység iránti szeretet vezesse.

Végezetül szeretnék még egy fontos passzust idézni a Motu Proprio kísérő levélből, amelyet Ferenc pápa az összes püspöknek írt: „Ugyanígy aggasztóak az egyik és a másik oldal visszaélései a liturgia ünneplésében. XVI. Benedekhez hasonlóan én is rosszallom, hogy „sok helyen az eucharisziát nem hűségesen, nem az új misekönyv előírásai szerint ünneplik, hanem ráadásul azt úgy fogják fel, mint felhatalmazást, sőt kötelességet a kreativitásra, amely gyakran az elviselhetőség határát súroló torzulásokhoz vezet”. [13.] De nem kevésbé elszomorító az 1962-es Missale Romanum eszközszerű használata is, amelyet egyre inkább jellemez nemcsak a liturgikus reformnak, hanem a II. Vatikáni Zsinatnak a növekvő elutasítása azzal az alaptalan és tarthatatlan állítással, hogy az elárulta a hagyományt és az „igazi Egyházat”. Ha igaz, hogy az Egyház útját a hagyomány dinamizmusában kell felfogni, „mely az apostoloktól ered és a Szentlélek segítségével halad előre az Egyházban” (Dei Verbum 8), akkor a II. Vatikáni Zsinat ennek a dinamizmusnak a legutóbbi szakaszát jelenti, amelynek során a katolikus püspökök a Lélekre figyeltek, hogy felismerjék az utat, melyet a Lélek az Egyháznak mutat. A zsinatot kétségbe vonni annyit jelent, mint kétségbe vonni az atyák szándékait, akik ünnepélyesen gyakorolták testületi hatalmukat cum Petro et sub Petro az ökumenikus zsinaton [14.], és végső soron magát a Szentlelket kétségbe vonni, aki az Egyházat vezeti.“

Az 1998-as német Cisterciense Rituálé konfirmációja

2020. november 27-től kezdve elérhető az 1998-as “Rituale Cisterciense” német fordítása. Az immár jóváhagyott és megerősített Rituale szövegét az összes német nyelvű ciszterci és trappista monostorba letölthető digitálisan, a Thesaurus Liturgiæ-n keresztül (www.liturgia-ocist.org). Nyomtatott formában a könyv előkészületei zajlanak, hamarosan megjelenik – erről további információ fog később érkezni. Mindenkinek köszönöm, aki részt vet a Rituale fordításának munkájában.

Megemlíteném a Rituáléhoz kapcsolódó tudományos szöveget, amelyet Alberich Altermatt készített, és sajnos csak német nyelven áll rendelkezésre:

Alberich Martin ALTERMATT OCist, Das Rituale Cisterciense von 1998. Létrejöttéről és jelentőségéről, in: Archiv für Liturgiewissenschaft 54 (2012), 105–126.

Nem minden nyelven hagyta eddig jóvá és konfirmálta a Szentszék a Rituálé fordítását. Például az angol fordításon van még mit dolgozni. Aki érez a Rendben efelé indíttatást, az kérem, nekem jelezze.

Lorettói litánia:

Az Istentiszteleti és Szentségi Kongregáció a 2020. június 20-i (menekültek világnapja) bejelentése alapján, Ferenc pápa három új Mária megszólítással egészíti ki a lorettói litániát: „mater misericordia“ („Irgalmasság Anyja“, az „Egyház anyja“ után illesztve), „mater spei“ („Reménység Anyja, az „Isteni kegyelem Anyja“ után illesztve) és „solacium migrantium“ („Száműzöttek Vigasztalója“, a „Bűnösök Menedéke“ után illesztve).

Az első két megszólítás már az első keresztény évezred óta ismeretes, a harmadikat a pápa újonnan alkotta. „Számítalan címet és megszólítást kapott az elmúlt évszázadok során Szűz Mária a jámbor keresztényektől [...]. A mostani időkben is, amely teli van bizonytalansággal, céltalan hánykolódással, Isten népének odaadó megszólítása tele van szeretettel és bizalommal“, így szól a hivatalos vatikáni írás az előljáróknak és a püspöki konferenciának.

A lorettói litániát 1587-ben V. Sixtus pápa hagyta jóvá és a Lorettói zarándokhelyről nevezték el. A lorettói Mária emléknapját 2019. október 7-től került be a római egyetemes naptárba, december 10-én nem kötelező emléknapként.

Szent József litániája

Szent József, az egész Egyház védőszentjévé válásának 150. évfordulójára Ferenc pápa hét új megszólítással egészítette ki a Szent József litániát. Ezt osztotta meg a Szentségi Kongregáció 2021. május 1-jén az előljáróknak írt levelében. Ezek a kiegészítések pápák írsaiból lettek átemelve, amelyek az egész egyetemes Egyház patrónusának alakjáról elmélkedtek, és a következőképpen szólnak

- „Custos Redemptoris” – „Meváltó Órőzje“ (vö. II. Szent János Pál, „Redemptoris custos” c. apostoli levelében)
- “Serve Christi” – „Krisztus Szolgálója” (vö. VI. Szent Pál, 1966. március 19-i homíliájában, a “Redemptoris custos”-ban idézett, Nr. 8, és a “Patris corde”-ban idézett, Nr.1)
- “Minister salutis” – „Üdvösség Szolgálója” (Aranyszájú Szent János, a „Redemptoris custos”-ban idézett, Nr.8)
- „Fulcimen in difficultatibus” – „Nehézségekben Támogató” (vö. Ferenc pápa „Patris corde” c. apostoli írásának előszavával)
- “Patrone Exsulum, afflictorum, pauperum” – „Száműzöttek, szenvedők és szegények Patrónusa” (“Patris corde”, Nr.5)

A püspöki konferencia feladata, hogy a litánia fordítása a hatáskörének megfelelő nyelvre megtörténjen és nyilvánosságra kerüljön.

A szinódus utáni “Vita Consecrata” apostoli levél 25. évfordulója

A szinódus utáni "Vita Consecrata" apostolic levél 25. évfordulója alkalmából João Braz de Aviz bíboros, a Vallási Kongregáció prefektusa, 2021. március 25-én egy nagyon szép levelet írt az összes Istennek felszentelt szerzetesnek és szerzetesnőnek. Ebben írja többek között: "Ha Isten szép, és az Úr Jézus az emberek között a legszebb, akkor az Istennek szenteltség is szép. Az Istennek szentelt személy arra kap meghívást, hogy a szépség tanúja legyen. A világban, amely azt kockáztatja, hogy beleessen egy nyughatatlan elcsúnyulásba, a szépség útja az egyetlen Igazsághoz vezető út, hogy az igazságot hihetővé és vonzóvá tegye. A felszentelt férfiaknak és nőknek, de mindenekelőtt a mai idők férfiainak és nőinek ismét fel kell fedezniük önmagukban a vonzerőt a szépre és az igazra. Szépnek, és nem csupán bátornak és őszintének kell lennie a tanúságtételnek és a felajánlott igennek, mert szép az az Arc, amelyet hirdetünk. Szépnek kell lennie annak is, amit teszünk, és ahogyan azt tesszük. Szépnek kell lennie a testvéri közösségnek és légkörének is. Szépnek kell lennie a templomnak és a liturgiának is, amelyre mindenki meghívást kap, mert jó és szép imádkozni, és dicsőretet énekelni a Legméltóságosabbnak, s róla olvasni."

Istentiszteleti Kongregáció új vezetése

Az angol kúriaérseket, Arthur Roche-t nevezte ki a pápa a vatikáni Istentiszteleti Kongregáció prefektusának. Roche így Robert Sarah bíborost követi ebben a hivatalban, akinek a visszalépését február végén fogadta el Ferenc pápa. Az 1950-ben született brit Roche eddig az Istentiszteleti Kongregáció titkáraként tevékenykedett, s ezután veszi át a hivatal vezetését, - tájékoztatott erről csütörtökön a Vatikán. A 71 éves bíboros a Kongregációban 2012 óta töltötte be a titkári hivalt és 2002 óta volt vezetője a liturgiáért felelős angol nemzetközi bizottságnak. Ezelőtt az angliai és wales-i püspöki konferencia főtítkáráként dolgozott (1996-2002) és az akkori pápa, II. János Pál 2004-ben Leeds püspökének nevezte ki, ahol nyugalmazásáig működött. Új, az Istentiszteleti Kongregáció prefektusi hivatalában Roche jövőbeli feladata lesz, hogy a liturgiát és szentségeket érintő összes kérdésről gondoskodjon. A következő évben 76. életévét betöltő Robert Sarah bíborost követi ebben a hivatalban. Ferenc pápa 2014-ben bízta meg Sarah-t az Istentiszteleti Kongregáció vezetésével. A Vatikán továbbá arról tájékoztatott, hogy az olasz Vittorio Francesco Viola, Tortona püspöke lesz a Kongregáció új titkára. Az új altitkár pedig a spanyol Aurelio Barcia Marcias lelkész, a Kongregáció eddigi osztályvezetője lesz.

A ceremóniamestert, Guido Marinit nevezte ki a pápa Tortona püspökének

Két pápa 14 évnyi ceremóniamesteri szolgálata után Guido Marini, az észak olasz pap, elhagyja a Vatikánt. Ferenc pápa Tortona püspökének nevezte ki őt. Az eddig a pápai liturgia előkészítéséért és megvalósításáért felelős Marini Francesco Violát követi a tortona-i püspökségben, akit a pápa nemrégiben a Vatikáni Istentiszteleti Kongregáció titkárának jelölt ki. A vatikáni sajtó ezen a vasárnapon jelentette be a kinevezést, utódról egyelőre nincs szó. Tortona Milánó és Genova között fekszik, ez utóbbi az 56 éves Guido Marini szülővárosa. Akkor lépett be a szemináriumba, amikor Guiseppa Siri bíboros volt Genova érseke. Giovanni Canestri bíboros szentelte pappá, aki négy éven át volt Tortona püspöke. Ezután Marini Canestri személyi titkára lett és ebben a pozícióban maradt a rákövetkező érsekek: Dionigi Tettamanzi és Tarcisio Bertone alatt is. Tettamanzival együtt átvette Marini a főersekség liturgikus ünnepeinek a vezetését. Ebben a hivatalában megalapította a „Collegium Laurentianum”-ot, az önkéntesek egyesületét, amely a genovai katedrális rendjének és vendéglátásának szolgálatára jött létre. 2007 októberében jelölte ki XVI. Benedek pápa Guido

Marinit pápai ceremóniamesternek. A genovai pap Piero Marini érseket váltotta ebben a szolgálatban, aki II. János Pál pápát kísérte végig hosszú pápai szolgálatában. Guido Marini a liturgiák „vezetője” volt XVI. Benedek pápa pápasága alatt Rómában és a világon tett utazásai alatt is. 2013-ban Ferenc pápa megválasztásakor nagy odaadással vállalta az új pápa szolgálatát és liturgikus érzékenységét higgadtan és alapvetően interpretálta, kölcsönös felfogással, amely több mint 8 éve tart. 2019 januárjában Ferenc pápa a ceremóniamesterség mellett kinevezte őt a Sixtus-i kápolna kórusának felelősévé. Marini vezette a 2020. március 27-i áhítat előkészületeit is, a pápa imájának a Corona-pandémia végéért az üres, esőáztatta Szent Péter téren.

Kiegészítések a római egyetemes naptárban

A Prot. N 40/21 és Prot. N 35/21 dekrétummal 2021. január 25. és 26-án az Istentiszteleti és Szentségi Kongregáció Ferenc pápa megbízásából új szenteket vett föl a római egyetemes naptárba:

- Bingeni Szent Hildegard (szeptember 17.) szűz és egyháztanító, emléknap
- Nareki Szent Gergely (február 27.) apát és egyháztanító, emléknap
- Avilai Szent János (május 10.), áldozópap és egyháztanító, emléknap
- Márta, Mária és Lázár (július 29.), emléknap

Az új emléknapok tehát az összes naptárba, liturgikus könyvbe és zsolozsmába bekerülnek. A szükséges szövegeket, amelyeket a dekrétum mellékletként csatolt, a Thesaurus Liturgiæ-ből letölthetőek (www.liturgia-ocist.org). A püspöki konferencia feladata ezeket lefordítani, a fordításokat jóváhagyni és az elfogadás után az Istentiszteleti és Szentségi Kongregáció számára kiadni.

A ciszterci Rendben a Márta, Mária és Lázár szentek, valamint Bingeni Szent Hildegard már ajánlott ünnepként szerepel, ez tehát változatlan marad. Ezen ünnepek számára vannak már saját szövegek a ciszterci Rend zsolozsmás liturgiájában, amelyekhez vissza lehet nyúlni. http://win.ocist.org/pdf/LAT_PROP_LH_OCIST_1990.pdf

A Casamari mártírok boldoggá avatása

Casamari mártírjai (Siméon Maria Cardon és 5 társa) egy 6 ciszterci szerzetesből álló csoport Casamariból (Frosinone mellől), akik 1799. május 13-16. között francia katonai támadás áldozatai lettek. 2020. május 26-án ismerte el Ferenc pápa az ő hősiességüket és kezdte el egyengetni boldoggá avatásuk útját, amely 2021. április 21-én meg is történt.

A 2021. február 16-i Prot. N. 283/20-as dekrétummal hagyta jóvá az Istentiszteleti és Szentségi Kongregáció a liturgikus szövegeket a ciszterci Rend számára. A szövegek több nyelven megtalálhatók a Thesaurus Liturgiæ-n (www.liturgia-ocist.org). Május 16-a liturgikus emléknap. Az Istentiszteleti Kongregáció emléknapként engedélyezi a ciszterci Rendnek az ünneplést. A ciszterci Casamari Kongregáció úgy döntött, hogy az új boldogokat ajánlott ünnepnapként ünnepli. Ahhoz, hogy Boldog Siméon Maria Cardon és társai felvétessenek a rendi naptárba, az egyetemes rendi nagygyűlés döntésére van szükség.

Végezetül

Hálás köszönet a liturgia iránti érdeklődésüknek. Kérem, használják a „Thesaurus Liturgiæ“:
www.liturgia-ocist.org – ot. Isten áldja meg Közösségüket.

Testvéri szeretettel:

Fr. Cœlestin Nebel O.Cist.

✉ Stift Heiligenkreuz, Markgraf-Leopold-Platz 1, 2532 Heiligenkreuz im Wienerwald, Austria
liturgia@ocist.org
☎ +43 680 44 64 364 (Mobil) oder: +43 2258 8703 (Klosterpforte)

[Fordítás: Gál Anna]